

Η ΕΠΟΝ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

(2)

Του Μιχάλη Γεωρ. Δημολιού

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση την τραγική, η Κεντρική Επιτροπή του ΕΑΜ στις 5.3.45 στέλνει μακροσκελές υπόμνημα προς τους Πρεσβευτές της Αγγλίας, Αμερικής και Γαλλίας και μεταξύ άλλων καταγγέλει:

— Οι κακοποιήσεις των αντιστασιακών από κρατικά όργανα είναι καθημερινό φαινόμενο.

— Ομάδες χιτών θανατώνουν με ξυλοδαρμούς ανάπηρους του Ελληνοϊταλικού πολέμου, που πήραν μέρος στην Αντίσταση (αναφέρονται ονόματα).

Παρακρατικοί ανεμπόδιστα βιάζουν γυναίκες (αναφέρονται ονόματα).

— Απόστρατοι αξιωματικοί του ΕΛΑΣ συλλαμβάνονται για παράνομη οπλοφορία κατά την περίοδο της Κατοχής!!!

Όμως τα απανωτά υπομνήματα και διαμαρτυρίες τίποτε δεν οφέλησαν, αντίθετα είδαμε τους συνεργάτες των Γερμανοϊταλών και Βουλγάρων φασιστών να μετατρέπονται σε ήρωες και τους ήρωες που πολέμησαν τους κατακτητές, σε προδότες της πατρίδας των. Μας αναγκάζουν να κοιμόμαστε στην ύπαιθρο και όσοι συλλαμβάνονται κακοποιούνται και εκτελούνται.

Το όργιο της τρομοκρατίας γίνεται κάτω από τα μάτια των άγγλων νεοκατακτητών.

Για τους Βρετανούς, οι αντιστασιακοί τώρα είναι ανεπιθύμητοι και πρέπει να εξοντωθούν. Όταν όμως το 1943 ο ΕΛΑΣ έρριχνε τα παλληκάρια του μέσα στη φωτιά ανατινάζοντας γέφυρες και σιδηροδρομικές γραμμές, για να κοπεί η προέλαση του Ρόμελ στην Αφρική, ο

Ραδιοφωνικός σταθμός του Λονδίνου, που τον ακούγαμε στον Αλευρόμυλο του Παξιάνα στις 13.3.1943 έλεγε:

"Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας αγωνίζεται θαρραλέα, οι κομμουνιστές προς αιωνία του τιμή, ανέλαβαν πρώτοι τον πατριωτικόν αγώνα".

Οι άνθρωποι και ιδιαίτερα οι νέοι μας ανεξάρτητα από την πολιτική τους τοποθέτηση, είναι υποχρεωμένοι να θέλουν να βρουν τις βαθύτερες ρίζες. Πρέπει να φθάσουν στη μελέτη και στην ανάλυση των γεγονότων της εποχής.

Η κατάσταση που δημιουργήθηκε με-

Οι πρώτοι Δημοκρατικοί στρατιώτες που έφτασαν στη Μακρόνησο το Μάιο 1947 (προηγήθηκαν τα στρατόπεδα της Μίκρας-Λιόπεσι-Άγιου Νικόλα Κρήτης).

ταπολεμικά στη χώρα μας, διαστρέβλωσε και κακοποίησε την ιστορική αλήθεια. Οι άνθρωποι που έλεγαν ότι όποιος παίρνει όπλο κατά των Γερμανών δεν είναι Έλληνας, έκαναν ό,τι μπορούσαν για να εξαφανίσουν και να παραποιήσουν την Ε-

θνική Αντίσταση. Οι νέοι κάτω από το ασταμάτητο ιδεολογικό σφυροκόπημα της συκοφαντίας δυσκολεύονται να δουν την αληθινή φυσιογνωμία της εποχής 41—45.

Η Ραψάνη πρωτοπόρα σε όλους τους εθνικούς αγώνες θα μπει και πάλι στην πρώτη γραμμή του Εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, πραγματική ανταρτομάνα του Νοτίου Ολύμπου θα δώσει αργότερα το μεγαλύτερο ποσοστό θυμάτων για να ικανοποιηθεί η μανία των αδιστακτων νεοφασιστών. Πολλές δεκάδες Επονίτες—Ελασίτες—Εαμίτες που ονομαστικώς θα αναφερθούμε αργότερα, βασανίζονται απάνθρωπα.

Το Δημοτικό μας σχολείο μετατρέπεται σε τόπο βασανιστηρίων και οι νέοι βγαίνουν από μέσα σωστά ερείπια.

Η αλήθεια όσο και αν θελήσουμε να την καταπνίξουμε δεν μπορεί να κρυφτεί για πάντα. Οι βασανιστές εμπόδιζαν τις απόπειρες αυτοκτονίας (περίπτωση Κωσ. Μήλια και άλλων) που οι βασανιζόμενοι αγωνιστές προτιμούσαν μπροστά στην απόγνωση που τους έφερνε η “φάλαγα” και τα “μαντάνια”. Οι βασανιστές διαλεγμένοι από τα Τάγματα Ασφαλείας, τα ΕΑΣΑΔ και τις Συμμορίες του Σούρλα, είναι θρασύδειλοι, αγριεύουν και κάνουν τον ψευτοπαλληκαρά όταν βλέπουν ότι το θύμα τους είναι ανήμπορο να αντισταθεί.

Στις ίδιες μέρες που οι αντιστασιακοί πολίτες δέχονται τους διωγμούς, για τους στρατευμένους ετοιμάζουν το δικό τους γολγοθά.

Τους αντιστασιακούς στρατευμένους τους θεωρούν ξένο σώμα και τους ετοιμάζουν τα ξερονήσια για να αποτοξινωθούν από το μικρόβιο του “Εαμοκομμουνισμού”. Η κολυμπήθρα της Μακρονήσου θα μεγαλουργήσει. Δεκάδες χιλιάδες στρατευμένοι και πολίτες πέρασαν από τα αναμορφωτήρια της Μακρονήσου, για το νησί αυτό που είναι χωρίς βλά-

στηση και νερό, ακατοίκητο πάντα, κυκλοφορούν διάφροες φήμες, άλλες λένε ότι εκεί πήγαιναν παλιότερα τους λεπρούς για να πεθάνουν, άλλες λένε ότι είχαν μεταφερθεί πολλές χιλιάδες Τούρκοι αιχμάλωτοι. Όποια όμως και αν είναι η αλήθεια, αναμφισβήτητο γεγονός είναι ότι όταν ξεφορτώθηκαν οι πρώτοι Δημοκρατικοί στρατιώτες βρήκαν χιλιάδες ανθρώπινους σκελετούς.

Το βαπόρι που τους είχε πάρει από το Πόρτο—Ράφτη τους έβγαλε νύχτα, κοιμήθηκαν πρόχειρα και όταν ξημέρωσε είδαν ότι είχαν κοιμηθεί δίπλα σε ανθρώπινους σκελετούς και τότε κοιτώντας ο ένας στα μάτια τον άλλον διερωτώνταν **Γ ι α τ ι ἄ ρ α γ ε ν α μ α ς φ έ ρ α ν ε ε δ ῶ ;**

Αλλά για τη Μακρόνησό με τα τρελλάδικα και τις αυτοκτονίες, τα συρματοπλέγματα και τους ροπαλοφόρους, για την Μακρόνησο που τα συνωμοτικά μέτρα ήταν τέτοια ώστε να παρασύρουν διάσημους δημοσιογράφους και πολιτικούς όπως ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος το 1949 δήλωνε: “Είς το ξηρονήσι αυτό εβλάστησε η Ελλάς, όσο ποτέ άλλοτε”.

Τι θάλεγε όμως ο ίδιος αν ήταν δίπλα στο Μπουρλοτιέρη του Ολύμπου που τώρα κρατούμενος υποχρεώνεται από τους διαφωτιστές του Τσαούς—Αντών να κάνει τον πελαργό σταματώντας ολόκληρη μέρα στο ένα πόδι; Για τη Μακρόνησο το καταραμένο αυτό ξηρονήσι που φιλοξένησε δεκάδες Ραψανιώτες για να γαλανίσουν, θα επανέλθουμε με χρονολογική σειρά ξεκινώντας από τον Απρίλη του 1941 όταν τα Γερμανικά τάνκς ανηφόριζαν προς τη Ραψάνη.

► Μιχ. Γεωρ. Δημολιός

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

